

[Knud Kristensen.]

Tilfælde virket lige modsat. Thi den har skabt det Misforhold, at det er Priserne paa de Varer, som vi i overvejende Grad eksporterer, der har været stærkest reduceret og stærkest nedadgaaende under Verdensprisfaldet.

Det er jo de Erhvervsgrenes Produktion, som arbejder inden for Landets Grænser, man gennem disse Beskyttelsesforanstaltninger i første Række, for ikke at sige udelukkende, har holdt en beskærmende Haand over, saaledes at man i Stedet for at lade dem, der er mindre haardt ramt af Krisen, hjælpe dem, der er haardest ramt, har gjort lige det modsatte, idet de Erhverv, som er haardest ramt, gennem denne Politik har maattet yde et meget betydeligt Bidrag til, at de, som er mindst ramt, har kunnet komme gennem Krisen, ja, endogsaa i mange Tilfælde til Erhverv, som har haft særlig gode Tider. Man har derigennem skabt noget i Retning af en Højkonjunktur for dem, som er mindst ramt, og en Krisetid for dem, som er haardest ramt. Dette har givet sig et utvetydigt Udslag i den Formueflytning, den Indtægtsflytning, den Arbejdsflytning, som i denne Krisetid og under denne Lovgivning har fundet Sted i vort Samfund. Vi mener endvidere, at et fast og ordnet Pengevæsen, som vi ogsaa ønsker, kun kan skabes paa naturlig og sund Maade, naar vi skaber Ligevægt mellem de valutaskabende og valutaforbrugende Virksomheder her i Landet, saa Tilbud og Efterspørgsel kan staa i ligeligt Forhold til hinanden. Den mekaniske Politik, den mekaniske og kunstige Vekselkurs, man har skabt uden nogen Forbindelse med de naturlige og økonomiske Forhold i vort Samfund, vil efter vor Opfattelse i stigende Grad føre til Mangel paa udenlandsk Valuta, Mangel paa Varer og navnlig billige Varer her i Landet og trods Priskontrol føre til en Prisstigning paa det hjemlige Marked og derigennem i Virkeligheden til en fattig Krone, nemlig paa det Omraade, hvor det har den mest afgørende Betydning for hele Landets Befolkning. Spørgsmaalet er i første Række: hvad er vor Krone værd paa det indenlandske Marked, hvad er den værd, naar vi skal handle i Butikkerne og købe vore Livsfornödenheder, hvad er den værd, naar vi skal købe vore Produktionsfornödenheder til vore Virksomheder? Dér vil Kronen med denne Politik — det har ogsaa vist sig hidindtil — falde, uagtet man kunstigt og mekanisk fastholder en fast Vekselkurs. Endvidere har vi den Opfattelse, at naar

et naturligt Ligevægtsforhold er til Stede, saa at Tilbud og Efterspørgsel staa i det rette Forhold til hinanden, kan Handelen i større Udstrækning gives fri, kan den dygtige Handelsmand gøre sig gældende og komme til at virke baade i sin egen Interesse og ogsaa til Samfundets Gavn, og den unge kan komme til at bane sig Vej. Men alt dette er næsten umuligt under det System, vi nu har med det udstrakte Kontorstyre, det kolossale Administrationsapparat, vi nu har skabt, og som det har udviklet sig. Alt dette kan efter vor Opfattelse, naar man tilvejebringer det naturlige Ligevægtsforhold, uden nogen som helst Skade hverken for den ene eller den anden i meget stor Udstrækning afvikles.

Det er disse Synspunkter, som jeg nærmere gjorde Rede for ved første Behandling, og som jeg nu kort her har resumeret, vore Ændringsforslag tager Sigte paa at realisere. Nu skal jeg slet ikke benægte, at vore Ændringsforslag kan have visse tekniske Mangler. Det vilde være meget mærkeligt, om der, naar et Oppositionsparti uden Hjælp af Administrationen og hele det tekniske Apparat, der staa til enhver Regerings Raadighed, udarbejder Ændringsforslag, ikke skulde være Mangler paa et eller andet Punkt, teknisk set og administrationsmæssigt. Maaske kan der være et og andet at indvende, men det er ikke Hovedsagen og bør ved en saadan Sags Behandling heller ikke være Hovedsagen. Vi er villige til at forhandle derom og til at gøre Indrømmelser paa disse Punkter, men vi føler os fuldstændig overbevist om, at vore Ændringsforslags Principper er rigtige og ogsaa lader sig praktisere.

I vore Ændringsforslag har vi delt det af Regeringen fremsatte Forslag i to Dele; det er praktisk og rigtigt, fordi der i Regeringens Lovforslag i Virkeligheden søges to Opgaver løst og omhandles to Ting, men selvfølgelig er det ikke et Hovedpunkt, om man har det i eet Forslag eller i to. I det Forslag, der i vore Ændringsforslag betegnes med I, tager § 1 Sigte paa, at Nationalbanken fremdeles ikke skal være pligtig at indløse sine Sedler i Guld. I § 2 omhandles de Betingelser, hvorunder Nationalbanken kan fritages for denne Forpligtelse. Endvidere omhandles i § 2 den Valutapolitik, der skal føres til Fremme af Erhvervslivet i det hele taget i vort Land. Vi understreger deri, at den Valutapolitik, som skal føres i saa Henseende, skal være ligelig over for de forskellige Erhverv her i Landet. Vi mener,